

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WARSZAWA.
№ 14.
21 lutego 1920.

- Treść:**
75. Rozporządzenie Ministra Skarbu celem uzgodnienia przepisów o należyciach stempowych i bezpośrednich (opłatach stempowych) z postanowieniami ustawy z dn. 15 stycznia 1920 r. w przedmiocie ustanowienia marki polskiej prawnym środkiem płatniczym na całym obszarze Rzeczypospolitej.	166
76. Rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe z uwzględnieniem postanowień ustawy z dnia 18 lipca 1919 r.	170
77. Instrukcja dla Komisji Państwowego Funduszu Mieszkaniowego. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Robót Publicznych z dnia 3 lutego 1920 r.	173
78. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w sprawie opłat za przewóz podróżnych i bagażu w bezpośrednim pociągu pośpiesznym z Warszawy do Gdańska.	183
79. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w sprawie opłat w pociągach ekspresowych z Paryża do Warszawy. . . .	184
-

75.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

celem uzgodnienia przepisów o należnościach stemplowych i bezpośrednich (opłatach stemplowych) z postanowieniami ustawy z dn. 15 stycznia 1920 r. (Dz. Ustaw № 5, poz. 23) w przedmiocie ustanowienia marki polskiej prawnym środkiem płatniczym na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Na podstawie ustawy z dnia 15 stycznia 1920 r. (Dz. Ustaw № 5, poz. 26) zarządzam, co następuje:

Art. 1. O ileby z zastosowania art. 2 lub 3 powołanej ustawy wynikała suma niepodzielna przez 10 fenigów, należy ją zaokrąglić na tę kwotę bezpośrednio wyższą, która jest w ten sposób podzielna.

Art. 2. Obowiązujące na obszarze b. zaboru austriackiego skale I, II i III, wprowadzone austriackim cesarskim rozporządzeniem z 28 sierpnia 1916 r. (Dz. u. p. № 281), przerachowują się na walutę markową w sposób następujący:

S K A L A I.

P o d s t a w a w y m i a r u				S t a w k a			
w walucie koronowej		w walucie markowej		w walucie koronowej		w walucie markowej	
				K.	h.	Mk.	fen.
	do 100 K.		do 70 mk.	—	10	—	10
ponad 100 „	150 „	ponad 70 „	105 „	—	20	—	20
„ 150 „	300 „	„ 105 „	210 „	—	40	—	30
„ 300 „	600 „	„ 210 „	420 „	—	80	—	60
„ 600 „	900 „	„ 420 „	630 „	1	20	—	90
„ 900 „	1200 „	„ 630 „	840 „	1	60	1	20
„ 1200 „	1500 „	„ 840 „	1050 „	2	—	1	40
„ 1500 „	1800 „	„ 1050 „	1260 „	2	40	1	70
„ 1800 „	2400 „	„ 1260 „	1680 „	3	20	2	30
„ 2400 „	3000 „	„ 1630 „	2100 „	4	—	2	80
„ 3000 „	4500 „	„ 2100 „	3150 „	6	—	4	20
„ 4500 „	6000 „	„ 3150 „	4200 „	8	—	5	60

Jeśli podstawa wymiaru przewyższa kwotę 6000 K.=4200 mk., należy od każdego nawet niepełnych 3000 K.=2100 mk. uścić dalszą należność w kwocie 4 K.=2 mk. 80 fen.

S K A Ł A II.

P o d s t a w a w y m i a r u				S t a w k a					
w walucie koronowej		w walucie markowej		w walucie koronowej		w walucie markowej			
				K.	h.	Mk.	fen.		
	do	40 K.		do	28 mk.	—	20	—	20
ponad	40	„ 80	„	ponad	28	„ 56	„	—	30
„	80	„ 120	„	„	56	„ 84	„	—	50
„	120	„ 200	„	„	84	„ 140	„	1	—
„	200	„ 400	„	„	140	„ 280	„	2	—
„	400	„ 600	„	„	280	„ 420	„	3	—
„	600	„ 800	„	„	420	„ 560	„	4	—
„	800	„ 1600	„	„	560	„ 1120	„	8	—
„	1600	„ 2400	„	„	1120	„ 1680	„	12	—
„	2400	„ 3200	„	„	1680	„ 2240	„	16	—
„	3200	„ 4000	„	„	2240	„ 2800	„	20	—
„	4000	„ 4800	„	„	2800	„ 3360	„	24	—

Jeśli podstawa wymiaru przewyższa kwotę 4800 K.= 3360 mk., należy od każdego nawet niepełnych 1600 k. = 1120 mk. uiszczyć dalszą należność w kwocie 8 K.= 5 mk. 60 fen.

S K A Ł A III.

P o d s t a w a w y m i a r u				S t a w k a					
w walucie koronowej		w walucie markowej		w walucie koronowej		w walucie markowej			
				K.	h.	Mk.	fen.		
	do	20 K.		do	14 mk.	—	20	—	20
ponad	20	„ 40	„	ponad	14	„ 28	„	—	30
„	40	„ 60	„	„	28	„ 42	„	—	50
„	60	„ 100	„	„	42	„ 70	„	1	—
„	100	„ 200	„	„	70	„ 140	„	2	—
„	200	„ 300	„	„	140	„ 210	„	3	—
„	300	„ 400	„	„	210	„ 280	„	4	—
„	400	„ 800	„	„	280	„ 560	„	8	—
„	800	„ 1200	„	„	560	„ 840	„	12	—
„	1200	„ 1600	„	„	840	„ 1120	„	16	—
„	1600	„ 2000	„	„	1120	„ 1400	„	20	—
„	2000	„ 2400	„	„	1400	„ 1680	„	24	—

Jeśli podstawa wymiaru przewyższa kwotę 2400 K.= 1680 mk., należy od każdego nawet niepełnych 800 K.= 560 mk. uiszczyć dalszą należność w kwocie 8 K.= 5 mk. 60 fen.

Art. 3. Niżej wymienione stawki należności stemplowych oraz podatku od obrotu papierami wartościowymi, obowiązujące na obszarze b. zaboru austriackiego, względnie stawki opłat stemplowych, obowiązujące na obszarze b. okupacji austriacko-węgierskiej, przeliczują się na walutę markową w sposób następujący:

Stawka dotychczasowa w walucie koronowej		Stawka nowa w walucie markowej	
K.	h.	Mk.	fen.
—	2	—	10
—	4	—	10
—	8	—	10
—	10	—	10
—	16	—	20
—	20	—	20
—	30	—	30
—	34	—	30
—	40	—	30
—	50	—	40
—	60	—	50
—	68	—	50
1	—	—	70
1	20	—	90
1	50	1	10
2	—	1	40
2	30	1	70
2	50	1	80
2	60	1	90
3	—	2	10
3	50	2	50
4	—	2	80
4	50	3	20
5	—	3	50
6	—	4	20
7	—	4	90
8	—	5	60
10	—	7	—
12	—	8	40
12	50	8	80
14	50	10	20
15	—	10	50
17	—	11	90
20	—	14	—
22	—	15	40
25	—	17	50
30	—	21	—
40	—	28	—
42	—	29	40
50	—	35	—
52	—	36	40
60	—	42	—
62	—	43	40
100	—	70	—

Art. 4. Po zaopatrzeniu kas państwowych na obszarze b. zaboru austriackiego i b. okupacji austriacko-węgierskiej w znaki stemplowe, opiewające na walutę markową, stosowane będą wyłącznie stawki w walucie markowej, podane w art. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia.

Minister Skarbu oznaczy dzień, od którego stosowanie stawek koronowych nie będzie dozwolone.

Aż do tego czasu osoby obowiązane do uiszczenia mogą stosować bądź stawkę dotychczasową, bądź tę markową, która odpowiada dotychczasowej według art. 2 lub 3.

Celem uiszczenia podatku od obrotu papierami wartościowymi w walucie markowej za pomocą znaków stemplowych używać należy znaków stemplowych ogólnych.

Art. 5. W przypadkach, przewidzianych w art. 20 i 33 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie opłat od podań oraz od świadectw urzędowych (Dz. Pr. № 14, poz. 145) tudzież w rozporządzeniu Ministra Skarbu z 9 maja 1919 r. (Dz. Pr. № 41, poz. 300), mogą osoby obowiązane do uiszczenia opłaty do czasu, określonego w art. 4 niniejszego rozporządzenia, stosować bądź stawki, przewidziane w art. 20 i 33 powołanego dekretu, bądź podane w art. 11, 12, 14—16 oraz 30—32 tegoż dekretu.

Począwszy od terminu, przewidzianego w art. 4 niniejszego rozporządzenia, stosowane będą wyłącznie stawki w walucie markowej, ustanowione w powołanym dekrete.

Art. 6. Każda kasa państwowa na obszarze b. zaboru austriackiego lub byłej okupacji austriacko-węgierskiej, upoważniona do sprzedaży znaków stemplowych, sprzedawać będzie do czasu zaopatrzenia jej w znaki, opiewające na walutę markową, znaki w walucie koronowej, od tego czasu zaś wyłącznie znaki w walucie markowej.

Art. 7. O ile władze skarbowe od czasu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia wymierzać będą opłaty określone w art. 3 celem zapłacenia ich gotówką, mają kwotę opłaty ustalać wyłącznie w walucie markowej stosownie do art. 3.

Art. 8. Innego rodzaju należności stemplowe i bezpośrednie według prawa austriackiego względnie opłaty stemplowe spadkowe i alienacyjne według prawa rosyjskiego, o ile te należności lub opłaty mają być uiszczone gotówką, ustalać należy od czasu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia bądź w walucie koronowej bądź w markowej stosownie do tego, w której z tych dwóch walut wyrażona jest podstawa wymiaru w dokumencie, podlegającym należności (opłacie) względnie w deklaracji strony. Jeżeli jest wyrażona częściowo w walucie markowej a częściowo w koronowej, oblicza się opłatę w tej walucie, która wyraża większą część podstawy wymiaru; w tym celu przelicza się resztę według stosunku, podanego w art. 2 ustawy z dnia 15 stycznia 1920 r. (Dz. U. № 5, poz. 26).

W razie ustalenia w walucie markowej stosują się do należności składowej stawki, podane w art. 2.

Do należności (opłat) procentowych stosują się dotychczasowe przepisy o zaokrągleniu podstawy wymiaru, jak gdyby ona obejmowała tę samą sumę w koronach, która wyrażona jest w markach; należy zatem np. stosując § 7 austriackiej ustawy z 13 grudnia 1862, Dz. u. p. № 89, podstawę wymiaru w kwocie 700 marek zaokrąglić na 720 marek, a stosując § 10 (ustępy 2 lub 3) rozp. b. c. i k. Gen.-Gubernatora wojskowego z 27 sierpnia 1918 r. (Dz. Rozp. c. i k. Zarządu Wojskowego część XVI № 53) zaokrąglić podstawę wymiaru w kwocie 10.700 marek na 11.000 marek. O ile stawki należności procentowych są progresywne, natenczas celem ustalenia wy-

sokości stawki, którą w szczegółowym wypadku należy zastosować, mnoży się sumę w walucie markowej, wyrażającą podstawę wymiaru, przez 10, a otrzymany iloczyn dzieli się przez 7; jeżeli np. cena kupna nieruchomości wynosi 9.000 marek, wynika z powyższych działań matematycznych suma 12.857, mieszcząca się w skali 10.000 do 40.000, przewidzianej w § 1 L. 3 ustawy austriackiej z 18 czerwca 1901, Dz. u. p. № 74, pod literą b), wobec czego stawka wynosi $3\frac{1}{2}\%$ (prócz 25% -owego dodatku).

Do należitości ryczałtowych w myśl austriackiego ces. rozp. z 15 września 1915 r., Dz. u. p. № 279, o ile stawki ich oznaczone są w postaci „należitości stałych”, stosuje się — celem wymiaru w walucie markowej — odpowiednio powyższy przepis, dotyczący należitości procentowych ze stawkami progresywnymi. Należitość ryczałtową oblicza się przedewszystkiem w walucie koronowej, a wynik przerachowuje się na marki według stosunku, podanego w art. 2 ustawy z dnia 15 stycznia 1920 r., Dz. Ustaw № 5, poz. 26, z zastosowaniem art. 1 niniejszego rozporządzenia.

Art. 9. Jeżeli władza skarbowa daniny określone w art. 8 niniejszego rozporządzenia wymierza zapomocą nakazu płatniczego w walucie koronowej, ma zarazem podać stronie tę kwotę w walucie markowej, przez której zapłacenie obowiązany do uiszczenia zwolnić się może od tego obowiązku na podstawie art. 2 i 3 ustawy z dnia 15 stycznia 1920 r., Dz. Ustaw № 5, poz. 26.

Warszawa, dnia 25 stycznia 1920 r.

Minister Skarbu:

W. Grabski

76.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE

do ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. (Dz. pr. p. № 20, poz. 229) w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe z uwzględnieniem postanowień ustawy z dnia 18 lipca 1919 r. (Dz. pr. p. № 63, poz. 368).

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. (Dz. pr. p. № 20 poz. 229) w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe wydają po porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz z Ministrem Skarbu w miejsce rozporządzenia wykonawczego z dnia 14 marca 1919 r. (Monitor Polski z dnia 18 marca 1919 r. № 63) następujące przepisy wykonawcze:

Art. 1. Dla odbudowy zniszczonych przez działania wojenne domów mieszkalnych i zabudowań gospodarczych wraz z potrzebnymi ogrodzeniami wydawane będzie drzewo budulcowe w pierwszym rzędzie gospodarstwom drobnym, tudzież na odbudowę szkół, kościołów i budynków użyteczności publicznej, o ile odbudowa bez pomocy Państwa nie mogłaby być dokonana (art. 4 i 7 ustawy z dnia 18 lipca 1919 r. Dz. pr. p. № 63 poz. 368).

Art. 2. Drzewo budulcowe i opałowe wydawane będzie z lasu w stanie okrągłym.